

ment VI. povjerio Vilimu iz Norwicha, najprije dekanu crkve grada Lincolna, a zatim biskupu grada Norwicha, da riješi ova sporna pitanja i Marinovu tužbu o nepravdama i štetama počinjenim od Dubrovčana, te mu dao ovlaštenje, da pozove k sebi Dubrovčane na preslušavanje. Vilim ih je pozivao pet puta, ali se oni nijesu odazvali, dok je biskup Marin dolazio svaki put. Kad na treći Marinov poziv nijesu došli, pozvao ih je i četvrti put pod prijetnjom ekskomunikacije i interdikta. Kad ni tada ne dodoše, predloži Marin ekskomunikaciju, ali Vilim to nije prihvatio, već ih je pozvao peti put. Kad ni tada ne dodoše, proglasi Vilim nad knezom ekskomunikaciju, a nad gradom interdikt.⁴⁶ U izvoru, koji govori o tome, ne spominje se, kad su bili svi ti pozivi, no sigurno je, da je to sve bilo kroz g. 1343. Proglašenje interdikta i ekskomunikacije čini se da je djelovalo na Dubrovčane, te možemo s time donijeti u vezu zaključak dubrovačkog velikog vijeća od 11. listopada g. 1343., kojim se ukidaju prijašnje odluke donesene protiv Marina,⁴⁷ i zaključak, da se pošalju poslanici Domin Vitale de Cranca i Matija Dersie, koji će zastupati republiku pred sv. Stolicom u sporu protiv biskupa Marina. Poslanici odoše 25. listopada iste godine.⁴⁸ O djelovanju tih poslanika ništa nam se ne govori, no oni su jamačno imenovali magistra Neapolea iz grada Forli kao opunomoćenika, koji će ih zastupati u rješavanju spora. Neapoleo dolazi k Vilimu tek poslije proglašenja interdikta kao opunomoćenik dubrovačkog kneza, vijeća i općine, i moli, da se prepusti k parnici. On je pismeno podnio dubrovačke razloge, a biskup je Marin tražio kopiju pismenog podneska, koja mu je bila na to dana, da u stanovitom roku odgovori na nju. U danom mu roku predao je on Vilimu pismeni odgovor. Budući da je zatim Vilim otišao s papinskog dvora, tu je stvar predao papa Klement VI. Tomi Falstofu, doktoru prava, arcidakonu grada Norwicha, svojem kapelanu i »sui sacri palatii causarum auditori«, da je konačno riješi. Ovaj je pozvao i biskupa Marina i Neapolea na raspravu, gdje su jedan i drugi iznosili svoje razloge i proturazloge; pri ponovnom je sastanku biskupa zastupao magister Filip iz Piacenze, a tom je prigodom molio Neapoleo, da se ukine ekskomunikacija i interdikt. Pošto se Neapoleo zakleo na evandjelje u ime kneza i

⁴⁶ Ibidem p. 121—122.

⁴⁷ Monumenta ragusina I, p. 144—145.

⁴⁸ Ibidem p. 145.